

művek eredetiségét. Máskülönbem mivel magyarázható, hogy a konvenciókövető „szépirodalmi” művek általában megtartják „szépirodalmi” státusukat? (Gondoljunk csak a kilencvenes évek „szövegirodalmának” – lám, egy újabb „szépirodalmi” műfajkategória! – műveire. Hiába a kialakult konvenciórendszer és a magas fo-

kú konvenciókövetés, nem merült fel, hogy ne „szépirodalommal” lenne dolgunk.)

18. Ezt valamivel részletesebben is megírtam három rövidkritikában; lásd VISSZAJÁTSZÁS, *Magyar Narancs*, 2008/23. (június 5.); NYOM NÉLKÜL, *Élet és Irodalom*, 2009/23. (június 5.); FEDŐNEVE: GORDON, *Élet és Irodalom*, 2010/23. (június 11.).

Csengery Kristóf

NATIONAL GEOGRAPHIC

A hatvanas években szegény Papa olykor egy-két napra hazahozta munkahelyéről, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem főzelékszagú könyvtárából a

National Geographic új példányait. Nem tudom, megengedték-e ezt neki, vagy csak titokban tette, de mindig mindent visszavitt. Azt hiszem, egy-egy füzetnyi szabadságot

akart megmutatni a gyerekeinek, hogy mi is lássuk, tapintsuk és elképzeljük mindazt, ami a ketrecen túl van. Ültem a szobában, a nyomasztó délutánokon, vacsora előtt,

lapozgattam az aranysárga borítójú, vastag, elegáns folyóiratot, s mivel az angol szöveget akkoriban még nem értettem, a szép fotókat bámultam: távoli, izgalmas országok képeit.

Indiánok és négerok, őserdők és fjordok, felhőkarcolók és sztrádák, a piramisok és a Taj Mahal: minden arról szólt, hogy van valahol, nem itt, másutt, egy tágasabb világ,

ahol nem olyan sötétek az esték, ahol minden pezseg és mozog. Ezt gondoltam magamban, vagy inkább csak éreztem, két ujjam között morzsolgatva a festékszagú, drága papírt.